

Chcete si oddýchnuť v parku? Doneste si stoličky!

Milí moji,

všimli ste si, akým rýchlym tempom sme sa priblížili k jari? Síce posunom času utrpel môj organizmus šok v podobe akútnej únavy, keď som poliala kvety instantnou kávou mysliac si, že je to voda, ale prežila som v živote aj väčší trapas, škoda sa tým zapodievať.

Štebot vtáčikov a skvelej zmrzky z Alfréda je dokonalým zadost'učinením za všetky prežité senzibilné dojmy zo zúfalo dlhej brr-brr zimy.

Aj stromy by nám rady kvitli, lež dizajnovu obstrihané konáre, ktoré obriadili „znalci botaniky“ tento rok, nemajú šancu. Zanikla doba romantických alejí, dnes je „in“ sýta fialová farba, rozvrátené rodiny a stromy bez známkov života. A my Homo sapiens splývame s tou kompatibilitou prispôsobením sa k všetkým irelevantným hodnotám.

No nič, teší ma, že je teplo a že Vás znova stretávam kde-tu-kade bez zimnej bundy, v trošt'v'ových nohaviciach s Mp trojkou na sluchu.

Včera túžiac po balzame na boľavé srdce, prešla som sa Kostolným námestím. Ba i sadnúť sa mi zažiadalo, ale všetky lavičky (tie dve čo tam máme!!!) boli obsadené. Kristušácka dolina, pred kostolom sa rúhať nemá, ale hneď mi vyšiel tlak na 180! Park bez najzákladnejšieho vybavenia? V 21.storočí???

Až Vám vidím tetušky dve, ako si tlačia pred sebou regiment príslušenstva vhodných na efektívnu relaxáciu. Čo tu bude Garden party? Tu stolička, tam kávička...a mňa idú zožrať mrle!

A tetky sa usmievali, oj koľká to radosť, tak som sa aj ja usmiala.

Dodnes sa usmievam, keď ma takú stretnete vedzte, že nemám prácu, ani knihu som nevydala, nečakám dieťa, ale kúpila som si stoličku, schválne takú na kolieskach a just si ju budem za sebou ťahať, bo ja bývam ďalej od parku, ktože by mi nábytok vláčil?

Ja, že bych' sa nevynašla???

Vaša Dadka

